

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 9. decembra 2015 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenia – článok 13 B písm. d) bod 6 – Zvláštne investičné fondy – Pojem – Investície do nehnuteľností – Riadenie zvláštnych investičných fondov – Pojem – Skutočná správa nehnuteľností“

Vo veci C-595/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) z 1. novembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 21. novembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Staatssecretaris van Financiën

proti

Fiscale Eenheid X NV cs,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia D. Šváby, A. Rosas (spravodajca), E. Juhász a C. Vajda,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Fiscale Eenheid X NV cs, v zastúpení: T. Scheer, advocaat, K. Bruins a M. Morawski, poradcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman, B. Koopman a H. Stergiou, splnomocnené zástupkyne,
- švédská vláda, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg a C. Hagerman, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Christie, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Hill, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a C. Soulay, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 20. mája 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991 (Ú. v. ES L 376, s. 1, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník pre financie) a Fiscale Eenheid X NV cs (ďalej len „X“), ktorého predmetom je dodatočný výmer dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) spoločnosti X za rok 1996.

Právny rámec

Právo Únie

Právna úprava DPH

3 Podľa článku 2 bodu 1 šiestej smernice DPH podlieha najmä „dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou“.

4 Podľa článku 4 ods. 4 druhého pododseku šiestej smernice „môže každý členský štát považovať za samostatnú zdaniteľnú osobu osoby sídliace na území štátu, ktoré sú právne nezávislé, ale súčasne vzájomne úzko viazané finančnými, hospodárskymi a organizačnými prepojeniami“.

5 Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice znie takto:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločstva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

...

d) nasledujúce plnenia:

...

6. riadenie zvláštnych investičných fondov, ako ich definovali členské štáty“.

6 Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice má v podstate identické znenie ako článok 135 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1), ktorá od 1. januára 2007 zrušila a nahradila šiestu smernicu.

Právna úprava v oblasti dohľadu nad investovaním

7 Smernica Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139, ďalej len „smernica PKIPCP“) v odôvodneniach 1 a 2 stanovuje:

„keďže právne predpisy členských štátov, ktoré sa vzťahujú na podniky kolektívneho investovania,

sa medzi jednotlivými členskými štátmi značne líšia, predovšetkým čo sa týka povinností a spôsobov kontroly, ktoré takýto podnik ukladá [ktorým takéto podniky podliehajú – *neoficiálny preklad*]; keďže tieto rozdiely narúšajú podmienky súťaže podnikov kolektívneho investovania a nezaručujú primeranú ochranu pre držiteľov podielových jednotiek;

keďže vnútroštátne právo, ktoré upravuje kolektívne investovanie, by malo byť koordinované so zámerom zblížiť podmienky súťaže takýchto podnikov na úrovni spoločenstva za súťažného zaistenia účinnejšej a jednotnejšej ochrany pre držiteľov podielových listov; keďže takáto koordinácia užahčí riadenie kolektívneho investovania riadeného v jednom štáte pri obchodovaní na trhu s jeho podielovými listami v iných členských štátoch“.

8 Pôsobnosť smernice PKIPCP definuje odôvodnenie 6 tejto smernice takto:

„keďže koordinácia právnych predpisov členských štátov by sa mala na začiatku obmedziť na podniky kolektívneho investovania, iné ako uzatvorené typy, ktoré podporujú verejný predaj ich podielových jednotiek v spoločenstve a ktorých výhradným cieľom je investícia prevoditeľných cenných papierov...; keďže úprava podnikov kolektívneho investovania, na ktoré sa vzťahuje smernica, stojí pred radom problémov, ktoré sa musia riešiť pomocou iných opatrení, a takéto podniky budú predmetom zodpovedajúcej koordinácie v ďalšej fáze;...“.

9 V znení zmenenom a doplnenom smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/108/ES z 21. januára 2002 (Ú. v. ES L 41, s. 35; Mim. vyd. 06/004, s. 302), ktoré sa na vec samu neuplatní, smernica PKIPCP vo svojom článku 1 ods. 1 a ods. 2 stanovuje:

„1. Členské štáty uplatnia túto smernicu na všetky podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len ‚PKIPCP‘) nachádzajúcich sa na ich území.

2. Na účely tejto smernice [a s výhradou článku 2 – *neoficiálny preklad*] sú PKIPCP podniky:

- ktorých jediným účelom je kolektívne investovanie do prevoditeľných cenných papierov a/alebo do iných likvidných finančných aktív uvedených v článku 19 ods. 1 peňažných prostriedkov získaných od verejnosti a ktoré funguje na princípe rozloženia rizík a
- ktorých podielové listy sú na žiadosť držiteľov spätne kúpené alebo vykúpené priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov. Úkony zo strany PKIPCP na zaistenie toho, aby sa hodnota ich podielových jednotiek na burze výrazne nelíšila od istej hodnoty ich aktív, sa považujú za rovnocenné s takouto spätnou kúpou alebo spätným výkupom“.

10 Podľa článku 5 ods. 2 druhého pododseku smernice PKIPCP, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/107/ES z 21. januára 2002 (Ú. v. ES L 41, s. 20; Mim. vyd. 06/004, s. 287), neuplatňuje sa v prípade skutkových okolností veci samej „na účely tejto smernice spravovanie podielových fondov a investičných spoločností zahŕňajúca funkcie uvedené v prílohe II, pričom tento zoznam nie je vyčerpávajúci“.

11 Uvedená príloha II zaraďuje medzi „funkcie zahrnuté v činnosti spoločnej správy portfólia“ nasledujúce body:

„– Spravovanie investícií

– Správa:

a) právne služby a účtovníctvo spravovania fondu,

- b) informácie zákazníkom,
 - c) oceňovanie a stanovovanie cien [cien podielov – *neoficiálny preklad*] (vrátane daňových priznaní [aspektov – *neoficiálny preklad*]),
 - d) monitoring dodržiavania právnych predpisov,
 - e) udržiavanie zoznamu podielnikov,
 - f) rozdelenie výnosov,
 - g) vydávanie a vyplácanie podielových listov,
 - h) vybavovanie zmlúv (vrátane odosielania osvedčení),
 - i) uchovávanie záznamov.
- Odbyt“.

12 Dohľad nad investovaním bol posilnený prijatím smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, s. 1), ktorá sa neuplatní na skutkový stav vo veci samej. Z odôvodnení 34 a 58 tejto smernice vyplýva, že uvedená smernica sa uplatňuje aj na fondy investujúce do nehnuteľností.

Holandské právo

13 Podľa článku 7 ods. 4 zákona o dani z obratu z roku 1968 (*Wet op de Omzetbelasting 1968*) v znení uplatniteľnom na vec samu (okrem len „zákon o DPH“) „fyzické osoby a organizácie v zmysle všeobecného zákona o štátnych daniach [*Algemene wet inzake rijksbelastingen*], ktorí sú podnikateľmi podľa tohto článku, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku alebo tu majú stálu prevádzkarňu, a ktoré sú finančne, hospodársky a organizačne prepojené takým spôsobom, že predstavujú jednotku, sú na žiadosť jedného alebo viacerých z nich alebo aj bez žiadosti, na základe rozhodnutia inšpektora, ktoré možno napadnúť žalobou, považované za jedného podnikateľa od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, počas ktorého vydal inšpektor toto rozhodnutie. Pravidlá na vznik, zmenu a zánik jednotného subjektu dane môžu byť upravené ministerským výnosom.“

14 Článok 11 ods. 1 písm. i) bod 3 zákona o DPH v podstate stanovuje, že správa majetku nazhromaždeného investičnými fondmi a kapitálovými spoločnosťami na kolektívne investovanie je oslobodená od DPH.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 X je daňovou jednotkou v zmysle článku 7 ods. 4 zákona o DPH, t. j. zdaniteľnou osobou uvedenou v článku 4 ods. 4 druhom pododseku šiestej smernice.

16 A Beheer NV (okrem len „A“) je spoločnosťou tejto daňovej jednotky.

17 V priebehu roka 1996 A uzatvorila s tromi spoločnosťami usadenými v Holandsku zmluvy o poskytovaní rôznych služieb. Tieto spoločnosti nie sú spoločnosťou X. Boli založené viacerými penzijnými fondmi. Po ich založení uvedené spoločnosti vydali podiely a podielové listy, ktoré previedli na tretie osoby. Spoločnosti sa zaoberali získavaním podielnikov alebo nadobúdaním podielových listov, nákupom a predajom nehnuteľností a ich správou.

Nezamestnávali žiadnych zamestnancov. Akcionári od uvedených spoločností ožakávali výsledky vo forme vyplácania dividend.

18 Z uvedených zmlúv vyplýva, že A pre tieto spoločnosti odplatne vykonávala nasledujúce činnosti:

- a) všetky činnosti, ktoré je povinná vykonávať na základe svojej funkcie štatutárnej konateľky mandanta;
- b) všetky výkonné činnosti, ktoré je mandant povinný uskutočňovať podľa právnych predpisov, zakladajúcich zmlúv, stanov a správnych rozhodnutí;
- c) správu majetku mandanta, ako sa definuje v prílohe I zmlúv;
- d) vypracovanie finančných správ, automatizované spracovanie údajov a interný audit;
- e) disponovanie majetkom mandanta, najmä kúpa a predaj nehnuteľností, a
- f) získavaním podielnikov alebo nadobúdaním podielových listov.

19 Príloha I, ktorá je uvedená v písmene c) vyššie, stanovuje:

„Poskytovanie služieb v oblasti správy... zahŕňa:

A. Správu nehnuteľností:

1. dohľad nad nehnuteľnosťou a jej využívaním, ako aj udržiavanie kontaktu s nájomníkmi na tento účel;
2. angažovanie realitných maklérov na účet mandanta v prípade nevyužívaných nehnuteľností; posudzovanie nájomníkov;
3. preverenie prípadných uvoľnených priestorov a zistenie stavu na mieste;
4. inkasovanie nájomného... a správa pohľadávok voči dlžníkom; spracovanie príspevkov na nájomné;
5. príprava rozpočtov väššej údržby a realizácia väššej údržby; jej technické posúdenie a kontrola...;
6. plnenie úloh týkajúcich sa bežnej údržby a kontrola jej úspešného vykonania;
7. zabezpečenie doplnkových dodávok a služieb; kontrola ich kvality a vyfakturovanie nákladov za ne nájomníkom;
8. administratívne spracovanie v súvislosti s vyššie uvedenými činnosťami a
9. plnenie bežných právnych úloh; zvyšovanie nájomného a predlžovanie nájomných zmlúv.

...“

20 Všetky ?innosti uložené spoločnosti A zmluvami dotknutými vo veci samej plní samotná spoločnosť alebo ich plnia tretie osoby na jej ú?et a na jej zodpovednosť. Za tieto ?innosti dostala A od každej zo spoločností dotknutých vo veci samej odmenu vo výške 8 % teoretického ro?ného nájomného z nehnuteľností, ktoré sú súčasťou majetku dotknutej spoločnosti.

21 X nezaplatila DPH z odmien, ktoré dostala od týchto troch spoločností investujúcich do nehnuteľnosti, lebo sa domnievala, že na služby, ktoré poskytuje bu? sama, alebo prostredníctvom tretích osôb na jej zodpovednosť, sa vz?ahuje oslobodenie uvedené v ?lánku 11 ods. 1 písm. i) bode 3 zákona o DPH.

22 Kontrolór (Inspecteur) vnútroštátneho da?ového orgánu sa však domnieval, že toto oslobodenie sa vz?ahuje len na ?innosti uvedené pod písmenami e) a f) predmetných správcoenských zmlúv, t. j. na kúpu a predaj nehnuteľností, ako aj získavanie podielnikov alebo nadobúdanie podielových listov. Zaslal teda spoločnosti X dodatočný platobný výmer DPH za obdobie od 1. januára do 31. decembra 1996 vrátane.

23 Na základe námietky podanej proti tomuto platobnému výmeru kontrolór (Inspecteur) vnútroštátneho da?ového orgánu znížil dodatočne vyrubenú sumu, pričom ale konštatoval, že na ?as? služieb poskytovaných spoločnosťou A sa oslobodenie nevz?ahuje. Ke?že X sa domnievala, že zníženie je nedostatočné, podala proti rozhodnutiu kontrolóra (Inspecteur) vnútroštátneho da?ového orgánu žalobu na Rechtbank Breda (Súd, Breda). Tento súd vyhlásil žalobu za dôvodnú, uvedené rozhodnutie zrušil a vyhovel žiadosti o výraznejšie zníženie.

24 Kontrolór (Inspecteur) vnútroštátneho da?ového orgánu následne podal proti rozsudku Rechtbank Breda (Súd, Breda) odvolanie na Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Odvolací súd, Hertogenbosch), ktorý potvrdil rozhodnutie prvostup?ového súdu.

25 Štátny tajomník ministerstva financií (Staatssecretaris van Financiën) podal proti rozsudku Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Odvolací súd, Hertogenbosch) kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska). Generálny advokát na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) vo svojich návrhoch vyzval tento súd, aby kasačný opravný prostriedok vyhlásil za nedôvodný.

26 Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) sa pýta, či také investičné spoločnosti, o aké ide vo veci samej, v ktorých kapitál zhromaž?uje viac ako jeden investor na účely nákupu, držby, správy a predaja nehnuteľností s cieľom dosiahnu? zisk, ktorý sa rozdelí medzi vlastníkov podielov vo forme dividend, pričom vlastníci podielov profitujú aj z nárastu hodnoty ich podielu, sa majú považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle ?lánku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice. Konkrétnejšie sa pýta, či skutočnosť, že fondy sa investujú do nehnuteľností, bráni uplatneniu tohto ustanovenia.

27 V prípade, že by sa predmetné spoločnosti mohli považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle ?lánku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice, sa Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) pýta, či skutočná správa nehnuteľností, vrátane všetkých ?inností súvisiacich s prenájmom týchto nehnuteľností a s ich údržbou, ktorú tieto spoločnosti zverili tretej osobe, konkrétne spoločnosti A, predstavuje ?innos? „riadenia“ v zmysle tohto ustanovenia.

28 Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) rozhodol preruši? konanie a položi? Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa ?lánok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice vyklada? v tom zmysle, že spoločnosť, ktorá bola založená viac ako jedným investorom s jediným cieľom, a to investovať

nazhromaždený majetok do nehnuteľností, možno považovať za zvláštny investičný fond v zmysle tohto ustanovenia?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: má sa článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že pojem „riadenie“ sa vzťahuje aj na skutočnú správu nehnuteľností spoločnosti, ktorú spoločnosť preniesla na tretiu osobu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke týkajúcej sa pojmu „zvláštne investičné fondy“

29 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v postate pýta, či sa má článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že také investičné spoločnosti, o aké ide vo veci samej, v ktorých kapitál zhromažďujú viacerí investori na účely nákupu, držby, správy a predaja nehnuteľností s cieľom dosiahnuť zisk, ktorý sa rozdelí medzi všetkých vlastníkov podielov vo forme dividend, pričom uvedení vlastníci podielov získavajú aj výhodu z dôvodu zvýšenia hodnoty ich podielu, možno považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle tohto ustanovenia.

30 Na úvod treba pripomenúť, že aj keď podľa ustálenej judikatúry predstavujú oslobodenia od dane upravené najmä v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice samostatné pojmy práva Únie, ktoré v zásade treba definovať rovnako s cieľom vyhnúť sa rozdielom pri uplatňovaní režimu DPH v jednotlivých členských štátoch, takže členské štáty nemôžu meniť ich obsah, neplatí to v prípade, keď im normotvorca Európskej únie zveril právomoc definovať niektoré pojmy týkajúce sa oslobodenia od dane (pozri v tomto zmysle rozsudky *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, body 38 a 39; *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, body 19 a 20; *Wheels Common Investment Fund Trustees a i.*, C-424/11, EU:C:2013:144, bod 16, ako aj *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 40).

31 Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice pritom členským štátom priznáva právomoc definovať pojem „zvláštne investičné fondy“ (pozri rozsudky *Wheels Common Investment Fund Trustees a i.*, C-424/11, EU:C:2013:144, bod 16, ako aj *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 40).

32 Táto právomoc definovania zverená členským štátom je však obmedzená zákazom zmeny významu samotných pojmov oslobodenie od dane používaných normotvorcom Únie. Členský štát predovšetkým nemôže – bez toho, aby poprel význam samotného pojmu „zvláštne investičné fondy“, – rozdeliť zvláštne investičné fondy na tie, ktoré budú oslobodené od dane, a na tie, ktoré oslobodeniu od dane podliehajú nebudú. Uvedené ustanovenie mu teda priznáva len právomoc vymedziť vo svojom vnútroštátnom práve fondy, ktoré zodpovedajú pojmu „zvláštne investičné fondy“ (pozri v tomto zmysle rozsudky *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, body 41 až 43; *Wheels Common Investment Fund Trustees a i.*, C-424/11, EU:C:2013:144, bod 17, ako aj *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 41).

33 Právomoc definovania pojmu „zvláštne investičné fondy“ priznaná členským štátom musí okrem toho rešpektovať ciele sledované šiestou smernicou, ako aj zásadu daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH (pozri v tomto zmysle rozsudky *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, body 22 a 43; *Wheels Common Investment Fund Trustees a i.*, C-424/11, EU:C:2013:144, bod 18, ako aj *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 42).

34 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľom oslobodenia plnení súvisiacich s riadením zvláštnych investičných fondov je najmä uľahčiť investorom investovanie do cenných papierov prostredníctvom investičných podnikov tak, že sa neuplatní DPH a týmto spôsobom sa zároveň zabezpečí daňová neutralita spoločného systému DPH, pokiaľ ide o výber medzi priamym investovaním do cenných papierov a investovaním prostredníctvom podnikov kolektívneho investovania (pozri rozsudky JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, bod 45; Wheels Common Investment Fund Trustees a i., C-424/11, EU:C:2013:144, bod 19, ako aj ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 43).

35 Teda na účely uplatnenia šiestej smernice treba určiť, či spoločnosti s takými vlastnosťami, aké majú spoločnosti dotknuté vo veci samej, ktoré pozostávajú z viacerých investorov zameraných na jediný cieľ, a to investovať majetok do nehnuteľností, možno považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 tejto smernice.

36 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že fondy predstavujúce podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov v zmysle smernice PKIPCP predstavujú zvláštne investičné fondy (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, bod 32; Wheels Common Investment Fund Trustees a i., C-424/11, EU:C:2013:144, bod 23, ako aj ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 46). Z článku 1 ods. 2 uvedenej smernice vyplýva, že podnikmi kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov sú podniky, ktorých jediným účelom je kolektívne investovanie peňažných prostriedkov získaných od verejnosti do prevoditeľných cenných papierov, ktoré funguje na princípe rozloženia rizík, a ktorých podielové listy sú na žiadosť držiteľov podielov spätne kúpené alebo vykúpené priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov.

37 Okrem toho za zvláštne investičné fondy musia byť považované tiež fondy, ktoré bez toho, aby predstavovali podniky kolektívneho investovania v zmysle smernice PKIPCP, majú identické charakteristiky a uskutočňujú tak rovnaké operácie, alebo sú prinajmenšom porovnateľné natoľko, že si navzájom konkurujú (pozri v tomto zmysle rozsudky Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, body 53 až 56; JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, body 48 až 51; Wheels Common Investment Fund Trustees a i., C-424/11, EU:C:2013:144, bod 24, ako aj ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 47).

38 Treba konštatovať, že také spoločnosti, o aké ide vo veci samej, pozostávajúce z viacerých investorov, ktorých jediným cieľom je investovať získaný majetok do nehnuteľností, nemožno považovať za podnik kolektívneho investovania v zmysle smernice PKIPCP. Na investovanie zamerané výlučne na nehnuteľnosti sa totiž smernica PKIPCP nevzťahuje, pretože táto smernica sa podľa článku 1 ods. 1 a 2 uplatňuje len na investovanie do prevoditeľných cenných papierov.

39 Na to, aby sa také spoločnosti, o aké ide vo veci samej, mohli považovať za zvláštne investičné fondy oslobodené od dane v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice, musia teda mať identické vlastnosti ako podniky kolektívneho investovania definované v smernici PKIPCP a uskutočňovať rovnaké operácie, alebo byť prinajmenšom porovnateľné natoľko, že týmto podnikom kolektívneho investovania konkurujú.

40 Z tohto hľadiska treba najprv uviesť – ako uviedla generálna advokátka v bodoch 22 až 29 svojich návrhov –, že oslobodenie upravené v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice sa vzťahuje na investičné podniky podliehajúce osobitnému dohľadu na vnútroštátnej úrovni.

41 Ako Súdny dvor niekedy pripomenul v súvislosti s výkladom oslobodenia riadenia

zvláštnych investičných fondov v zmysle uvedeného ustanovenia, harmonizácia právnych predpisov o DPH predchádzala harmonizácii právnej úpravy týkajúcej sa povolenia investičných fondov a dohodu nad nimi, a to predovšetkým v smernici PKIPCP (rozsudky Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 55, ako aj JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, bod 32).

42 Ako uviedla generálna advokátka v bode 21 svojich návrhov, pôvodne členské štáty urovali, ktoré investičné fondy budú fondmi regulovanými štátom a z tohto dôvodu budú podliehať osobitným právnym predpisom o povolení a dohode, t. j. budú povolené verejnými orgánmi a podliehať ich dohodu predovšetkým s cieľom chrániť investorov. Odkaz na vnútroštátne právo členských štátov v súvislosti s definíciou pojmu „zvláštne investičné fondy“ teda umožnil priznať investíciám podliehajúcim osobitnému štátnemu dohodu oslobodenie uvedené v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice.

43 Z odôvodnení 1 a 2 smernice PKIPCP vyplýva, že vzhľadom na odlišnosti medzi právnymi predpismi členských štátov, ktoré upravujú podniky kolektívneho investovania, predovšetkým čo sa týka povinností a spôsobov kontroly, ktorej podniky podliehajú, normotvorca Únie chcel zosúladiť uvedené právne predpisy so zámerom zblížiť na úrovni Únie podmienky hospodárskej súťaže takýchto podnikov, zaisťovať účinnejšiu a jednotnejšiu ochranu podielnikov a uľahčiť podnikom kolektívneho investovania nachádzajúcim sa v jednom členskom štáte obchodovanie s ich podielmi v iných členských štátoch.

44 Smernica PKIPCP teda pre podniky kolektívneho investovania usadené v členských štátoch stanovila spoločné všeobecné pravidlá ich povolenia, dohodu, štruktúry, činností a informácií, ktoré sa musia zverejňovať.

45 Zavedením prvých normatívnych základov dohodu nad investičnými fondmi prostredníctvom smernice PKIPCP na úrovni Únie sa členským štátom zúžila miera voľnej úvahy, ktorou disponujú pri definovaní zvláštnych investičných fondov v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice.

46 Na úrovni Únie teda právomoc členských štátov definovať pojmy bola prekrytá harmonizáciou právnej úpravy dohodu nad investovaním. Pojem „zvláštne investičné fondy“ v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice sa teda vymedzuje tak podľa práva Únie, ako aj podľa vnútroštátneho práva.

47 Súdny dvor rozhodol, že za zvláštne investičné fondy oslobodené od dane v zmysle tohto ustanovenia treba považovať jednak investície spadajúce do pôsobnosti smernice PKIPCP a podliehajúce v tomto rámci osobitnému štátnemu dohodu a jednak fondy, ktoré bez toho, aby predstavovali podniky kolektívneho investovania v zmysle tejto smernice, majú rovnaké vlastnosti ako posledné uvedené subjekty a uskutočňujú teda rovnaké operácie, alebo sú prinajmenšom porovnateľné natoľko, že si navzájom konkurujú (rozsudky Wheels Common Investment Fund Trustees a i., C-424/11, EU:C:2013:144, body 23 a 24, ako aj ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, body 46 a 47).

48 Ako uviedla generálna advokátka v bode 27 svojich návrhov, len investície podliehajúce osobitnému štátnemu dohodu môžu podliehať rovnakým súťažným podmienkam a osloviť rovnaký okruh investorov. Tieto iné typy investičných fondov teda v zásade môžu získať oslobodenie od dane uvedené v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice v prípade, že členské štáty vo vzťahu k nim zavedú aj osobitný štátny dohod.

49 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci investovanie pozostávajúce výlučne z investícií do nehnuteľností, ktoré nepodlieha pravidlám dohodu zakotveným v práve Únie uplatňovanom v

roku 1996, konkrétne v smernici PKIPCP, môže predstavovať zvláštny investičný fond v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice len v prípade, ak vnútroštátne právo stanovuje pre takýto fond osobitný štátny dohod.

50 Keže z údajov poskytnutých vnútroštátnym súdom nie je možné vyvodiť, či je to tak v konaní vo veci samej, je úlohou tohto súdu uskutočniť takéto posúdenie.

51 V prípade, že by vnútroštátny súd konštatoval, že tri spoločnosti, ktorým A poskytovala rôzne služby, podliehali osobitnému štátnemu dohovodu, bolo by potrebné ešte preskúmať, či tieto spoločnosti majú ďalšie vlastnosti, ktoré sa vyžadujú na to, aby sa považovali za zvláštny investičný fond, ktorý môže byť oslobodený od dane z hodnoty pridanej článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice a zásady daňovej neutrality.

52 V tejto súvislosti X a Európska komisia zastávajú názor, že vlastnosti spoločností dotknutých vo veci samej zodpovedajú vlastnostiam zvláštného investičného fondu vyplývajúcim z judikatúry Súdneho dvora. Investičný fond by teda bol porovnateľný s podnikmi kolektívneho investovania definovanými v smernici PKIPCP v prípade, že osoby si zakúpili práva úasti v tomto fonde, že výnos z realizovanej investície závisí od výsledkov investovania uskutočneného správcami fondu v období, počas ktorého tieto osoby sú držiteľmi týchto práv úasti a že podielníci znášajú riziko spojené s riadením fondu (pozri v tomto zmysle rozsudok *Wheels Common Investment Fund Trustees a. i.*, C-424/11, EU:C:2013:144, bod 27). V rovnakom zmysle Súdny dvor rozhodol, že podnikové dôchodkové fondy možno považovať za zvláštne investičné fondy, pokiaľ sú financované príjemcami vyplácaných dôchodkov, úspory sú investované na základe zásady rozloženia rizík a investičné riziko znášajú poistené osoby (rozsudok *ATP Pension Service*, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 59).

53 Podľa informácií vnútroštátneho súdu a údajov obsiahnutých v spise predloženom Súdnemu dvoru to je zrejme prípad spoločností dotknutých vo veci samej.

54 Tieto spoločnosti zhromažďujú kapitál pochádzajúci z rôznych dôchodkových fondov a ich cieľom je nákup, držba, správa a predaj nehnuteľností s cieľom dosiahnuť čo najväčší možný zisk. Uvedené spoločnosti vydali podielové listy, ktoré priznávajú ich držiteľom právo na pomernú časť zo zisku spoločností vo forme dividend. Osoby, ktoré tieto podielové listy vlastnia, majú zároveň právo na zisk z dotknutej spoločnosti v dôsledku zvýšenia hodnoty ich podielu. Investičné riziko znášajú majitelia podielov. Investori, ktorí svoje aktíva investovali do kapitálu jednej z týchto spoločností, znášajú riziko spojené so spravovaním aktív zhromaždených v danej spoločnosti. Zisk týchto investorov v podobe dividend závisí od návratnosti aktív dotknutej spoločnosti. Kapitál spoločností dotknutých vo veci samej je otvorený rôznym investorom, ktorí, ak si to želajú, môžu ich podielové listy previesť na tretie osoby. Okrem toho môžu do dotknutej spoločnosti vstúpiť noví investori a priniesť do nej nový kapitál.

55 Treba uviesť, že tvrdenie švédskej vlády o chýbajúcom rozložení rizík pri fonde investujúcom do nehnuteľností nemožno prijať.

56 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o spoločnosti dotknuté vo veci samej, zdá sa, že z informácií uvedených na pojednávaní a doložených do spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že zhromaždený majetok sa investuje podľa zásady rozloženia rizík. Fondy sú investované do rôznych kategórií nehnuteľností, jednak určených na bývanie a jednak obchodných priestorov, ako aj v rôznych regiónoch krajiny.

57 Ako zdôrazňuje Komisia, skutočnosť, že v predmetnom prípade ide o investovanie do nehnuteľností, nemá vplyv na povahu činností troch spoločností dotknutých vo veci samej, t. j. kolektívne riadenie fondov. Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice sa totiž vo všeobecnosti

vzťahuje na „zvláštne investičné fondy“, ale neuvádza žiadnu konkrétnu formu investovania, ani nerozlišuje podľa aktív, do ktorých sú fondy investované. Nič nehovorí v prospech toho, že by oslobodenie upravené v tomto ustanovení malo byť priznané len investovaniu do cenných papierov a že by iné formy investovania mali byť z tohto oslobodenia vylúčené. Ani kontext, ani znenie článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice, ani cieľ tohto ustanovenia totiž nenaznačuje, že normotvorca Únie chcel obmedziť uplatnenie uvedeného ustanovenia len na podniky kolektívneho investovania, ktoré investujú do prevoditeľných cenných papierov.

58 Vnútroštátny súd sa však pýta, či cieľ oslobodenia uvedený v tomto ustanovení, tak ako ho sformuloval Súdny dvor, možno dosiahnuť investovaním do nehnuteľností, pričom predovšetkým zdôrazňuje, že judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa tohto oslobodenia sa vzťahuje len na investovanie do prevoditeľných cenných papierov.

59 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako uvádza X, že skutočnosť, že doterajšia judikatúra Súdneho dvora sa vzťahuje na situácie, keď sa majetok kolektívne investoval do cenných papierov, súvisí s predmetom doterajších konaní, ktoré na ňom prebiehali, keďže dodnes Súdny dvor nebol vyzvaný zaoberať sa problematikou investovania do iných aktív.

60 Ako však naznačuje odôvodnenie 6 a článok 24 smernice PKIPCP a ako vyplýva z článku 19 ods. 1 písm. e) uvedenej smernice, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/108, ktorá sa na vec samu neuplatní, harmonizácia právnej úpravy v oblasti dohodu sa týka nielen PKIPCP, ale aj iných podnikov kolektívneho investovania (pozri v tomto zmysle rozsudok JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, body 32 a 34). Investovanie do prevoditeľných cenných papierov tak predstavuje iba osobitnú formu regulovaných investícií.

61 Takýto výklad potvrdzuje skutočnosť, že smernica 2011/61, ktorá na úrovni Únie predstavuje ďalší krok k harmonizácii osobitného štátneho dohodu uplatňovaného na investovanie, sa uplatňuje aj na investičné fondy nehnuteľností, ako to vyplýva najmä z odôvodnenia 34 tejto smernice.

62 V tomto kontexte skutočnosť, že sa spoločnostiam investujúcim do nehnuteľností, o aké ide vo veci samej, neprizná oslobodenie upravené v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice z dôvodu, že správa majetku sa týka nehnuteľností, by bola v rozpore so zásadou daňovej neutrality.

63 Pokiaľ totiž investície pozostávajúce z cenných papierov alebo nehnuteľností podliehajú porovnateľnému osobitnému štátnemu dohodu, existuje medzi týmito formami investície priama hospodárska súťaž. V oboch prípadoch je pre investora dôležitá návratnosť týchto investícií. Podľa ustálenej judikatúry však zásada daňovej neutrality bráni tomu, aby sa s poskytovaním podobných služieb, ktoré si navzájom konkurujú, zaochádzalo na účely DPH rozdielnym spôsobom (pozri rozsudok Wheels Common Investment Fund Trustees a i., C-424/11, EU:C:2013:144, bod 21 a citovanú judikatúru).

64 Z tohto dôvodu treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že také investičné spoločnosti, o aké ide vo veci samej, v ktorých kapitál zhromažďujú viacerí investori znášajúci riziko spojené s riadením aktív zhromaždených v danej spoločnosti na účely nákupu, držby, správy a predaja nehnuteľností s cieľom dosiahnuť zisk, ktorý sa rozdelí medzi všetkých vlastníkov podielov vo forme dividend, pričom uvedení vlastníci podielov profitujú aj z nárastu hodnoty ich podielu, možno považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že tieto spoločnosti v dotknutom členskom štáte podliehajú osobitnému štátnemu dohodu.

O druhej otázke týkajúcej sa pojmu „riadenie“

65 Druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že pojem „riadenie“ obsiahnutý v tomto ustanovení sa týka aj skutočnej správy nehnuteľností zvláštneho investičného fondu, ktorú fond zveril tretej osobe.

66 Z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu jednak vyplýva, že „treťou osobou“ sa rozumie A, ktorá prevzala za tri spoločnosti dotknuté vo veci samej všetky povinnosti týkajúce sa riadenia, vrátane konateľstva, a jednak, že skutočná správa nehnuteľností zahŕňa najmä jej prenájom, správu a riadenie existujúcich nájomných vzťahov, ako aj objednávku a kontrolu údržby.

67 Treba teda určiť, či riadenie v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice sa vzťahuje len na nákup a predaj dotknutých nehnuteľností, alebo aj na ich skutočnú správu.

68 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že výrazy použité na označenie oslobodenia od dane uvedené v článku 13 šiestej smernice sa majú vykladať doslovne. Výklad týchto pojmov však musí byť v súlade s cieľmi sledovanými uvedenými oslobodeniami od dane a musí rešpektovať požiadavky daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH. Toto pravidlo doslovného výkladu preto neznamená, že by sa výrazy použité na označenie týchto oslobodení od dane uvedené v tomto článku 13 mali vykladať spôsobom, ktorý by ich zbavoval ich účinkov (pozri najmä rozsudky Zimmermann, C-174/11, EU:C:2012:716, bod 22 a citovanú judikatúru, ako aj Mapfre asistencia a Mapfre warranty, C-584/13, EU:C:2015:488, bod 26).

69 Ako Súdny dvor už konštatoval, pojem „riadenie“ zvláštnych investičných fondov uvedený v článku 13 B písm. d) bode 6 šiestej smernice je samostatným pojmom práva Únie, ktorého obsah nie sú členské štáty oprávnené meniť (rozsudok Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 43).

70 Tento pojem normotvorca Únie nedefinuje.

71 Súdny dvor však spresnil, že plnenia, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie riadenia zvláštnych investičných fondov, sú plneniami charakteristickými pre činnosť podnikov kolektívneho investovania (rozsudky Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 63; Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, bod 31, a ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 65). Pokiaľ ide konkrétne o správcovské služby poskytované externým správcom, Súdny dvor rozhodol, že tieto plnenia musia tvoriť z celkového pohľadu samostatný súbor a obsahovať osobitné a podstatné prvky pre riadenie zvláštnych investičných fondov (rozsudok ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 65).

72 Okrem činností správy portfólia sú tak špecifickými činnosťami podnikov kolektívneho investovania aj také správne činnosti samotných podnikov kolektívneho investovania, aké sú uvedené v prílohe II smernice PKIPCP pod názvom „Správa“ (rozsudok ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 66).

73 Súdny dvor už rozhodol, že pod pojem „riadenie“ zvláštnych investičných fondov v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice spadá nielen riadenie investícií zahŕňajúce výber a prevod aktív, ktoré sú predmetom tohto riadenia, ale aj plnenie administratívnych a útovných úloh, predovšetkým takých služieb, ako sú výpočet výšky výnosov a ceny podielov alebo akcií fondov, oceňovanie aktív, vedenie účtovníctva, príprava výkazov na rozdelenie výnosov,

poskytovanie informácií a dokladov na účely pravidelných útovných závierok a na účely daňových priznaní, štatistických hlásení a priznaní DPH, ako aj príprava prognóz výnosov (pozri rozsudky Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, body 26, 63 a 64, ako aj ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, bod 68).

74 Naopak Súdny dvor takisto rozhodol, že na účinnosti depozitára podnikov kolektívneho investovania, ako aj jednoduché materiálne alebo technické služby, ako napríklad poskytovanie informačného systému sa článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice nevzťahuje (rozsudok Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, body 65 a 71).

75 Vlády, ktorí predložili pripomienky, zastávajú názor, že ak sa spoločnosti investujúce do nehnuteľností, o aké ide vo veci samej, majú považovať za zvláštny investičný fond v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 6 šiestej smernice, pojem „riadenie“ v zmysle tohto ustanovenia zahŕňa riadenie investícií, najmä rozhodnutia a poradenstvo súvisiace s nákupom a predajom investičného majetku tvoriaceho tieto investície, ako aj služby opísané v prílohe II smernice PKIPCP pod názvom „Správa“. Jednoduché materiálne alebo technické služby, ako napríklad poskytovanie informačného systému alebo skutočná správa nehnuteľností dotknutej spoločnosti pod tento pojem nespádajú.

76 X a Komisia naopak tvrdia, že účinnosti vykonávané spoločnosťou A v prospech jej zmluvných strán, ktoré sú opísané v bode 19 tohto rozsudku, spadajú pod pojem „riadenie“ zvláštného investičného fondu. Cieľom všetkých týchto účinností je optimalizácia správy nehnuteľností, ktoré tvoria kapitál troch spoločností, s ktorými má A zmluvu, a v dôsledku toho aj zvýšenie hodnoty podielov investorov do zvláštnych investičných fondov.

77 V tejto súvislosti treba konštatovať, že špecifická účinnosť zvláštného investičného fondu spočíva v kolektívnom investovaní získaného kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudok GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, body 22 a 24). Keďže aktíva daného fondu tvoria nehnuteľnosti, jeho špecifická účinnosť pozostáva jednak z účinností týkajúcich sa výberu, nákupu a predaja nehnuteľností a jednak z administratívnych a útovných úloh uvedených v bode 73 tohto rozsudku.

78 Naopak skutočná správa nehnuteľností nie je špecifická pre správu zvláštného investičného fondu, pretože ide nad rámec účinností súvisiacich s kolektívnym investovaním získaného kapitálu. Vzhľadom na to, že sa skutočná správa nehnuteľností vzťahuje na zachovanie a zveľadenie investovaného majetku, jej cieľ nie je pre účinnosť zvláštného investičného fondu špecifický, ale je súčasťou akéhokoľvek druhu investovania.

79 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „riadenie“ obsiahnutý v tomto ustanovení sa nevzťahuje na skutočnú správu nehnuteľností zvláštného investičného fondu.

O trovách

80 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991, sa má vykladať v tom zmysle, že také investičné spoločnosti, o aké ide vo veci samej, v ktorých kapitál zhromažďujú viacerí investori znášajúci riziko spojené s riadením aktív zhromaždených v daných spoločnostiach na účely nákupu, držby, správy a predaja nehnuteľností s cieľom dosiahnuť zisk, ktorý sa rozdelí medzi všetkých vlastníkov podielov vo forme dividend, pričom uvedení vlastníci podielov profitujú aj z nárastu hodnoty ich podielu, možno považovať za „zvláštne investičné fondy“ v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že tieto spoločnosti v dotknutom členskom štáte podliehajú osobitnému štátnemu dohľadu.

2. Článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice 77/388 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „riadenie“ obsiahnutý v tomto ustanovení sa nevzťahuje na skutočnú správu nehnuteľností zvláštneho investičného fondu.

Podpisy

* Jazyk konania: holandský.